

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYTA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH

XVII NIEDZIELA ZWYŁA - 25.07.2021 - NUMER 30/2021(1078)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Komentarz Dobrej Nowiny

W samym środku wakacji, w pełni sezonu urlopowego, staramy się raczej nie myśleć o kłopotach, które za nami, ani o tym, co czeka nas po powrocie do codzienności pełnej różnych zmagani. A z drugiej strony... w samym środku wakacji, wielu oddaje się ciężkiej pracy, patrząc z z troską, czy jej owoce wystarczą do tego, by przeżyć, by zapewnić godny byt swojej rodzinie, a może nawet zaoszczędzić coś więcej i udać się wspólnie z rodziną na zasłużony odpoczynek. Trudno w tym przypadku odkładać na później troskę o obfitość plonów, bo przecież od tego zależy nasze życie. Jak tu więc nie martwić się

braki? Jak podkreśla papież Franciszek *Pan zaspokaja potrzeby ludzi, pragnie uczynić każdego z nas konkretnie uczestnikami swojego współczucia*, dlatego każdy zaproszony jest do tego, by podzielić się tym, co ma, nawet jeśli nie ma tego dużo. A Bóg, *który jest i działa ponad wszystkimi, przez wszystkich* i we wszystkich (por. Ef 4, 6), z naszych braków i niedostatków – jeżeli potrafimy i chcemy się nimi dzielić – uczyni „nadmiar”, który z nadatkiem zaspokoi nasze potrzeby. Otrzymamy więcej, niż moglibyśmy się spodziewać.

Słowa Ewangelii według Świętego Jan

Jezus udał się na drugi brzeg Jeziora Galilejskiego, czyli Tyberiadzkiego. Szedł za Nim wielki tłum, bo oglądano znaki, jakie czynił dla tych, którzy chorowali. Jezus wszedł na wzgórze i usiadł tam ze swoimi uczniami. A zbliżało się święto żydowskie, Pascha. Kiedy więc Jezus podniósł oczy i ujrzał, że liczne tłumy schodzą się do Niego, rzekł do Filipa: «Gdzie kupimy chleba, aby oni się najedli?» A mówił to, wystawiając go na próbę. Wiedział bowiem, co ma czynić. Odpowiedział Mu Filip: «Za dwieście denarów nie wystarczy chleba, aby każdy z nich mógł choć trochę otrzymać» Jeden z Jego uczniów, Andrzej, brat Szymona Piotra, rzekł do Niego: «Jest tu jeden chłopiec, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby, lecz cóż to jest dla tak wielu?» Jezus zaś rzekł: «Kaźcie ludziom usiąść». A w miejscu tym było wiele trawy. Usiedli więc mężczyźni, a liczba ich dochodziła do pięciu tysięcy.

Jezus więc wziął chleby i odmówiwszy dziękczynienie, rozdał siedzącym; podobnie uczynił i z rybami, rozdając tyle, ile kto chciał. A gdy się nasycili, rzekł do uczniów: «Zbierzcie pozostałe ułamki, aby nic nie zginęło». Zebrali więc i ułomkami z pięciu chlebów jęczmiennych, pozostałymi po spożywających, napełnili dwanaście koszów. A kiedy ludzie spostrzegli, jaki znak uczynił Jezus, mówili: «Ten prawdziwie jest prorokiem, który ma przyjść na świat». Gdy więc Jezus poznał, że mieli przyjść i porwać Go, aby Go obwołać królem, sam usunął się znów na górę.

Myśli Sługi Bożego

kard. Stefana Wyszyńskiego

na każdy dzień

26.07.

„W Kościele Bożym Bóg uczy nas rozszerzyć serce, bo Kościół to <<nadprzyrodzona organizacja miłości>>. W Kościele uczymy się służyć ludziom sercem. Dlatego Kościół ma tak wielkie znaczenie dla świata.”

27.07.

„Miłość jest niesłuchanie subtelna i dyskretna. Nie lubi wszelkich deklaracji i oświadczeń. Ona po prostu jest i trwa. Jest obecna, tak jak mamy świadomość obecności miłującego Boga.”

28.07.

„Kościół w swojej pracy naśladuje również macierzyńskie uczucia Maryi. Uczy się postępować jak matka. Jest zobowiązany do stylu macierzyńskiego. Przyglądając się, jak Maryja pielęgnuje Chrystusa, uczy się pielęgnować wszystkie dzieci Boże urodzone na krzyżu z Krwi Chrystusowej. Kościół musi być macierzyński i jest macierzyński, dlatego jest nazywany: Matka Kościół.”

29.07.

„Nie można właściwie mówić rozłącznie o działaniu Trójcy Świętej, bo takie ujmowanie będzie niepełne. Jakkolwiek słusznie mówimy o Bogu Stwórcy, o Synu Zbawicielu, o Duchu Uświęcicielu, jednak jest to działanie jedno i wspólne. Dopiero wtedy człowiek jest właściwie ustawiony w Kościele Bożym, gdy ma świadomość wspólnotowego działania Trójcy Świętej w swoim życiu.”

30.07.

„Kościół budzi nadzieję. Kościół jest na ziemi kolumną światła, która nie gaśnie. Kościół jest zawsze światłością, prawdą, miłością i pokojem. On przecież umacnia na ziemi królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju. Kościół jest optymistyczny. Podnosi wysoko znak Syna Człowieczego - krzyż - i woła: <<Witaj, Krzyżu, nadziejo jedyna!>>.”

31.07.

Tylko Kościół święty może nas zespolić w Świętej Uczcie Eucharystycznej, która sprawia, że mnóstwa wierzących jest jedno serce i jedna dusza (Dz 4,32). A ta droga prowadzi do świętych obcowania. Społeczność katolicka zdolna jest dzięki temu przezwyciężyć tyle trudności, które rodzą się we współżyciu jednostek, rodzin, zawodów, ludów i narodów.”

1.08.

„Miłość nie wie, co to niewola. Zawsze znajdzie sobie ujście, by oddać swoją krew serdeczną, miłującą. I dlatego było Powstanie, w którym krew wolnych duchem płynęła miłością w ziemię polską i użyźniała ją na nowe siewy.”

Czytania na każdy dzień

Poniedziałek: Wj 32, 15-24. 30-34; Mt 13, 31-35

Wtorek: Wj 33, 7-11; 34, 5-9.28; Mt 13, 36-43

Środa: Wj 34, 29-35; Mt 13, 44-46

Czwartek: 1J 4, 7-16; J 11, 19-27

Piątek: Kpł 23, 1. 4-11. 15-16. 27. 34b-37; Mt 13, 54-58

Sobota: Kpł 25, 8-17; Mt 14, 1-12

Siedemnasta NIEDZIELA 25 lipca 2021

PIERWSZE CZYTANIE 2 Kr1 4, 42-44

Elizeusz rozmnaża chleb

Czytanie z Drugiej Księgi Królewskiej

Pewien człowiek przyszedł z Baal-Szalisza, przynosząc mężowi Bożemu, Elizeuszowi, chleb z pierwocin, dwadzieścia chlebów jęczmiennych i świeże zboże w worku. On zaś rozkazał: «Podaj ludziom i niech jedzą!» Lecz sługa jego odrzekł: «Jakże to rozdzielię między stu ludzi?» A on odpowiedział: «Podaj ludziom i niech jedzą, bo tak mówi Pan: Nasycą się i pozostawią resztki». Położył więc to przed nimi, a ci jedli i pozostawili resztki – według słowa Pańskiego.

PSALM RESPONSORIJNY

Ps 145 (144), 10-11. 15-16. 17-18 (R.: por. 16)

Refren: Otwierasz rękę, karmisz nas do syta.

Niech Cię wielbią, Panie, wszystkie Twoje dzieła *

i niech Cię błogosławią Twój wyznawcy.

Niech mówią o chwale Twojego królestwa *

i niech głoszą Twoją potęgę.

Refren.

Oczy wszystkich zwracają się ku Tobie, *

a Ty ich karmisz we właściwym czasie.

Ty otwierasz swą rękę *

i karmisz do syta wszystko, co żyje.

Refren.

Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych drogach *

i łaskawy we wszystkich swoich dziełach.

Pan jest blisko wszystkich, którzy Go wzywają, *

wszystkich wzywających Go szczerze.

Refren.

DRUGIE CZYTANIE Ef 4, 1-6

Usiłujcie zachować jedność

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Bracia:

Zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, do jakiego zostaliście wezwani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości. Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój.

Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie. Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest i działa ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ Por. Łk 7, 16

Aklamacja: **Alleluja, alleluja, alleluja.**

Wielki prorok powstał między nami i Bóg nawiedził lud swój.

Św. Ignacy Loyola

Inigo Loyola (imienia Ignacy zaczął używać później) urodził się w 1491 r. Rodzice przeznaczyli go do stanu duchownego, choć jego samego pociągało bardziej światowe życie.

Nosił jednak tonsurę (znak przynależności do stanu duchownego), co nieraz uratowało mu skórę, kiedy spod kurateli bardziej surowych świeckich sądów wymykał się pod opiekę pobłażliwych sądów kościelnych. Miewał kłopoty z prawem, bo uwielbiał pojedynki, awantury oraz hazard. Nie stronił też od towarzystwa pięknych kobiet. Przed młodym Inigo otwierały się drzwi wspaniałej kariery: na początku był paziem wielkiego podskarbiego, a po jego śmierci został jednym z zaufanych wicekróla Nawarry. Służąc mu, stanął w 1521 r. wraz z kilkuset żołnierzami na czele obrony Pampeluny, stolicy Nawarry, którą próbowała zdobyć armia Francuzów. W czasie oblężenia został jednak ciężko ranny, kula armatnia strzaskała mu prawą nogę poniżej kolana i zraniła lewą. Po tym wypadku obrońcy Pampeluny poddali się. Francuzi otoczyli Inigo opieką i po dwóch tygodniach przenieśli go do rodzinnego zamku. Okazało się, że kości źle się zrosły i trzeba było łamać nogę raz jeszcze. Źle znosił rekonwalescencję, kilka razy znalazł się na progu śmierci. Leżąc w łóżku, czytał powieści rycerskie i książki religijne. Wtedy zaczął zmieniać swoje życie. Dokonał pewnego ważnego dla jego przyszłości odkrycia. Zauważył, że kiedy myślni wracał do zabaw z okresu poprzedzającego wypadek, wspomnienia przynosiły mu wielką radość, ale kiedy kończył rozmyślać, pojawiała się pustka, niezadowolenie i smutek. Jednak, kiedy zainspirowany lekturą rozmyślał o świętych, radość i spokój trwały dłużej. Tak rozpoczął „rozeznawanie duchów”, odkrywał, czym są duchowe strapienia i pocieszenia. Z czasem stworzył cały

zbiór reguł, które pomagały mu w rozpoznawaniu łaski Boga i życia według niej. To odkrycie stało się jednym z kluczowych elementów późniejszej jezuitkiej duchowości. W ramach pokuty za swoje dotychczasowe życie Inigo postanowił udać się na pielgrzymkę do Ziemi Świętej. Po drodze odwiedzał lokalne sanktuaria. U podnóża gór Montserrat w klasztorze w Igualadzie przywdział strój żebraczy, a miecz i sztylet złożył pod obrazem Matki Bożej jako dar wotywny. Odbił trwającą trzy dni spowiedź z całego życia i ruszył dalej. Dotarł do miasta Manresa, gdzie żył jak żebrak. Nachodziło go zwątpienie i popadał w głębokie przygnębienie, chciał nawet popełnić samobójstwo. Pewnego dnia nad rzeką Cardonera, nieopodal miasta, doświadczył przeżycia mistycznego. Wszystko zobaczył na nowo, wszystko stało się świeże, inne. Odkrył w sobie głęboką znajomość życia duchowego, wiary i teologii. Czuł się nowym, zupełnie innym człowiekiem, wydawało mu się, że otrzymał nowy umysł. Odkrył wtedy, że Boga trzeba szukać i znajdować we wszystkim. Przekonanie to stało się później jedną z najważniejszych dewiz jezuitów. W Ziemi Świętej Inigo przebywał 20 dni i czuł się tam niezwykle szczęśliwy. Po powrocie studiował łacinę i słuchał wykładów z teologii. Wraz z kilkoma przyjaciółmi przywdział szare workowate habitę i zaczął pomagać miejscowej biedocie, a przy okazji głosić katechezy. Zaniepokoiło to inkwizytorów, którzy oskarżyli go i jego znajomych o herezję. Podczas procesu nakazano im zafarbować habitę na różne kolory, by nikt nie pomylił ich ze wspólnotą religijną. Mając nadzieję na swobodniejsze życie, Inigo i jego przyjaciele udali się do Salamanki, ale niedługo po przybyciu, na wniosek dominikanów, aresztowano ich na 22 dni. Zakazano im wypowiedzania się na tematy wiary, dopóki nie skończą studiów teologicznych. W 1532 r. w Paryżu Inigo skończył studia. Wtedy po raz pierwszy przy jego nazwisku pojawiło się imię Ignacy. Znow zebrał wokół siebie grupę znajomych, którzy postanowili żyć jak apostołowie. W 1534 r. ślubowali podczas Mszy św. żyć w czystości i ubóstwie oraz odbyć pielgrzymkę do Jerozolimy. Gdyby to ostatnie się nie udało, mieli oddać się do dyspozycji papieża, bo on lepiej zna potrzeby Kościoła.

W 1537 r. Ignacy otrzymał święcenia kapłańskie. Nie myślał jednak o założeniu zakonu. Zmienił zdanie po mistycznej wizji, w której zobaczył Chrystusa stojącego obok Boga Ojca. Jezus powiedział: „Chcę, abyś nam służył”. Wtedy zrodził się pomysł powołania Towarzystwa Jezusowego. Trzy lata później, 27 września 1540 r., papież Paweł III zatwierdził przedłożoną mu przez Ignacego regułę zakonną. Tak narodzili się jezuiti.

Ogłoszenia duszpasterskie XVII NIEDZIELA ZWYKŁA 25.07.2021 r.

W lipcu i sierpniu w niedzielę nie ma Mszy św. o 12.30.

Biuro parafialne czynne: w środy w godz. od 9.00-10.00 i we wtorki i czwartki w godz. 17.00-18.00. Ksiądz proboszcz nieobecny w biurze.

Okazja do spowiedzi 30 minut przed każdą Mszą św.

Modlitwa o uproszenie łask za wstawiennictwem Służebnicy Bożej Wandy Błęńskiej

Panie Jezu Chryste, Ty objawiłeś miłość swego Ojca, zwłaszcza wobec chorych i odrzuconych, niosąc pociechę ubogim i cierpiącym. Za wstawiennictwem doktor Wandy Błęńskiej, która jak Ty, dotykając leczyła trędowatych, proszę Cię otwierać moje oczy na potrzeby ludzi i pomagać mi naśladować jej miłość do Ciebie i bliźnich. Niech orędownictwo Służebnicy Bożej, Matki Trędowatych, wyprosi mi u Boga łaskę ..., o którą pokornie proszę. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

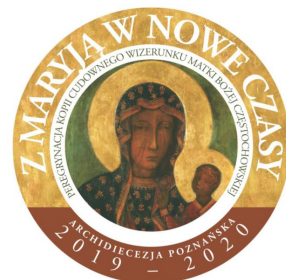
Obraz Jasnogórski

KALENDARIUM NAWIEDZENIA

Sierpień 2021

DEKANAT BUKOWSKI

(oprócz par. w Opalenicy – już były)
1 ndz - Buk – rozpoczęcie o godz. 11.30
2 pn - Wojnowice
3 wt - Michorzewo
4 śr - Kuślin
5 czw - Dakowy Mokre
6 pt - Sędziny
7 sob - Niepruszewo

KAPLICA CAŁODZiennej ADORACJI Najświętszego Sakramentu pw. Miłosierdzia Bożego

Adoracja
w dni powszednie
od godz. 8:00 – 17:45
w niedzielę
od godz. 13:30 – 17:45

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl

ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelny:* Ks. Ryszard Siwek; *Zastępca naczelnego:* Martyna Rajch;

Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Magdalena Miczek, Edyta Tuczyńska, Justyna Zienkiewicz, Ewa Wika, Wojciech Wika, Aleksandra Zygarłowska

Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, ks. kan. Zbigniew Sujkowski;

Adres redakcji: ul. Nowina 1, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 57 34,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com

Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiacji tekstów oraz zmianę tytułów.